

Zwaaien naar de koningin

Een oud-Bornenaar

Vroeger werd Koninginnedag uitvoerig gevierd in ons dorp. Verenigingen en Oranjecomité sloofden zich uit om activiteiten voor te bereiden en de straten te versieren. Dit alles werd gefinancierd door Johan Spanjaard van de gelijknamige fabriek. Soms werd er iets verrassends toegevoegd. Hieronder samengevat: een reisje op Koninginnedag naar Amsterdam.

Koninginnedag op de Dam in Amsterdam (1930)

Feestelijk versierde straten

Toen ik ongeveer zestien jaar was, zat ik bij de verkennerij. Vanuit ieder dorp mochten jaarlijks twee personen Koninginnedag in Amsterdam bijwonen. Middels een loting werd bepaald wie er naar toe mochten. Meestal had ik geen geluk, maar dit jaar werd ik aangewezen! Ook de dochter van de familie Schreuder, we waren ongeveer even oud, werd verkozen: zij zat bij de padvindsters. Nu was ik nog nooit in de nabijheid van een vreemd meisje geweest, daar zorgde moeder wel voor.

We kregen geld van Johan Spanjaard, zó uit zijn portemonnee. Hij gaf het geld aan mij met de mededeling: *“Jullie moeten na afloop lekker gaan eten, geef de chauffeur ook maar wat, maar wel aan een ander tafeltje”*. En zo gingen we samen in een auto van Spanjaard met chauffeur naar Amsterdam.

In Amsterdam hebben wij veel gezien en geschreeuwd: *“Leve de koningin”*.

Op de terugtocht zijn we bij een restaurant aangeland en hebben daar van het geld een bescheiden maaltijd besteld. Ik aan de ene kant van de tafel en zij aan de andere kant. De chauffeur ging aan een ander tafeltje zitten. Zo werkte dat vroeger.

Thuisgekomen voelde ik mij trots dat ik nog een groot gedeelte van het geld kon teruggeven. Maar Johan Spanjaard zei: *“Wat ben je voor iemand? Ik had je een bedrag toegekend voor de hele avond”!*

Ik gaf het geld terug en zei dankjewel. Ik voelde me vereerd. Deze dag was een geweldige belevenis.